

Uitspraak no. 129 van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake samenloopgeschil 'Twee verzekeringen op datum ongeval'

Partijen:

Partij A, WAM-verzekeraar een voertuig van verzekerde X;

en

Partij B, WAM-verzekeraar van een voertuig van verzekerde X.

hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 15 mei 2013 vond er een aanrijding plaats doordat partij X verzuumde voorrang te verlenen aan een snorfiets. Op de schadedatum was het schadeveroorzakende voertuig voor wettelijke aansprakelijkheid verzekerd zowel bij partij A als bij partij B.

Met ingang van 1 augustus 2008 is er een autoverzekering van verzekeringnemer partij X bij partij A van kracht. Op 1 oktober 2012 is de verzekeringsovereenkomst geroyeerd in verband met wanbetaling. Op 17 december 2012 ontving Partij A van het intermediair van verzekeringnemer het verzoek om een voertuig te verzekeren met ingang van 7 december 2012. Dit verzoek heeft partij A in verband met het royement niet in behandeling genomen. Op 14 januari 2013 ontving partij A alsnog de achterstallige premie. Met ingang van 14 januari werd de dekking hersteld en accepteerde partij A vanaf 17 december 2012 alsnog het ter verzekering aangeboden voertuig.

Op 5 juni 2013 ontving partij A van benadeelde een aansprakelijkstelling voor een ongeval op 15 mei 2013. Het was betrokken geweest bij een aanrijding waarvoor hij aansprakelijk was. Na deze schademelding bleek dat het voertuig niet alleen bij partij A voor het risico van wettelijke aansprakelijkheid was verzekerd. Het voertuig was met ingang van 11 december 2012 ook bij partij B verzekerd. In het RDW-register stonden op de schadedatum twee WAM-verzekeraars geregistreerd, te weten partij A en partij B.

Partij X heeft op zijn schadeformulier ingevuld dat het voertuig bij partij B verzekerd is.

Geschil

Benadeelde heeft zowel partij A als partij B aansprakelijk gesteld voor de schade. Partij A heeft de schade in behandeling genomen. Partij A meent dat er sprake is van samenloop. Dit nu uit het register van de RDW blijkt dat op de ongevalsdatum zowel partij A als partij B dekking boden in de zin van de WAM. Op grond van artikel 7:961 lid 3 BW en artikel I van de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen meent partij A dat partij B 50% van de door partij A uitgekeerde schade dient te vergoeden. In (tenminste) twee uitspraken van de Verbondscommissie Samenloop vindt partij A bevestiging in haar oordeel. In beide zaken heeft de Commissie geoordeeld dat voor het antwoord op de vraag of een verzekeraar verhaal heeft beslissend is of de benadeelde de andere verzekeraar op grond van artikel 6 WAM rechtstreeks had kunnen aanspreken.

In dit geval waren zowel partij A als partij B verzekeraar in de zin van WAM. Benadeelde kon op grond van artikel 6 WAM beide verzekeraars rechtstreeks aanspreken. Beide verzekeraars zijn ook aansprakelijk gesteld door de belangenbehartiger van benadeelde. Nu benadeelde op

grond van artikel 6 WAM ook partij B rechtstreeks had kunnen aanspreken, heeft partij A verhaal voor 50% van de uitgekeerde schade.

Partij B meent dat er geen sprake is van samenloop. Dit nu het de intentie van de tussenpersoon geweest zou zijn de auto bij partij A te verzekeren. Het intermediair heeft nimmer de bevestiging van partij A ontvangen dat het voertuig weer in de verzekering genomen was. Voor het intermediair was onduidelijk of de auto nu wel of niet verzekerd was, reden waarom hij op 8 januari 2013 partij B gevraagd heeft het voertuig vanaf 11 december 2012 te verzekeren.

Op de dag van het ongeval komt het intermediair er achter dat partij A de auto alsnog verzekerd had per 17 december 2012 zodat er sprake was van twee verzekeringen voor hetzelfde risico op de datum van het ongeval. Per 10 oktober 2013 is de polis bij partij B dan ook geroyeerd en is de premie geretourneerd. Partij B is van mening dat gekeken dient te worden naar de intentie bij welke verzekeringsmaatschappij het WAM-risico ondergebracht zou worden. Partij B is van mening dat als partij A het intermediair op de juiste wijze geïnformeerd had, de verzekering bij partij B al gelijk zou zijn doorgehaald. De intentie was dan ook om het risico bij partij A onder te brengen, reden waarom er in deze geen sprake is van samenloop en partij B niet hoeft bij te dragen in de kosten.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft alle toegezonden stukken en de standpunten van beide partijen bestudeerd.

Uit de informatie kan opgemaakt worden dat partij A het intermediair kennelijk niet heeft geïnformeerd toen de dekking per 17 december 2012 weer in ere hersteld was. Echter, per 10 december 2012 was er ook een verzekering bij partij B gesloten. Deze tweede verzekering was gesloten omdat het intermediair kennelijk bij partij A geen gehoor kreeg op zijn verzoek een verzekering af te sluiten. Om het voertuig toch te verzekeren moest het intermediair wel een nieuwe verzekering afsluiten bij een andere partij. Op het moment van het ongeval was er dan ook sprake van twee verzekeringen voor hetzelfde risico.

Uit de gegevens die de commissie ter beschikking staan kan vastgesteld worden dat er op het moment van het ongeval sprake was van twee verzekeringen bij twee verschillende maatschappijen. Dit blijkt ook uit de uitdraai van het RDW. In eerdere uitspraken (bijvoorbeeld nr. 76 en 93) heeft de commissie beslist dat voor de vraag welke verzekeraar de schade in behandeling dient te nemen de vraag relevant is welke verzekeraar de benadeelde rechtstreeks op grond van artikel 6 WAM had kunnen aanspreken. De commissie ziet geen reden om in dit geschil van deze beslissing af te wijken.

Dat er kennelijk sprake was van slechte communicatie door partij B richting het intermediair over het weer in dekking nemen per 17 december doet niet af aan het feit dat er op de schadedatum sprake was van twee verzekeringen.

Het feit dat partij B na de schadedatum met terugwerkende kracht de polis heeft geroyeerd en de premie volledig heeft gerestitueerd, betekent niet dat partij B geen risico heeft gelopen. Over dit gelopen risico heeft zij ook premie ontvangen heeft. Dit speelt temeer nu de commissie is gebleken dat de verzekering bij partij B is gesloten en er daarna pas weer dekking via partij A was en uit het feit dat verzekerde zowel partij A als partij B aansprakelijk gesteld heeft.

Dit zou mogelijk anders geweest kunnen zijn indien de dubbele verzekering al voor het ongeval ontdekt was en de premie dan al gerestitueerd zou zijn.

Achteraf kan geconstateerd worden dat het kennelijk niet de bedoeling van verzekerde was om hetzelfde risico bij twee verzekeringen onder te brengen. Blijft echter dat op de datum van het ongeval er twee verzekeringen uit het RDW naar voren kwamen. De benadeelde kon beide verzekeringen aanspreken op grond van artikel 6 WAM, hetgeen hij ook gedaan heeft. Daarbij komt ook dat de verzekering afgesloten bij partij B, de oudste verzekering was (11 december 2012 tegen 17 december 2012).

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat er sprake is van samenloop en dat beide partijen voor de helft dienen bij te dragen in de schade welke de benadeelde als gevolg van het ongeval heeft geleden en nog steeds lijdt.

Aldus beslist op 11 november 2014 door mr. F.Th. Kremer, mr. C. Pontvuijst en mr. M. Leliveld leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. F.Th. Kremer
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris